

İlan Balası

Ramiz Rövşən

Böyüyür bu körpə ilan balası,
gah o başa, gah bu başa sürünür.
Sevinir udduğu havaya, suya,
torpağa sevinir, daşa sevinir.
Bir sevgi həvəsi dolur canına,
Gecələr gözünün itir yuxusu.
Çiçəyin qoxusu,
otun qoxusu,
Küləyin nəfəsi dolur canına.
... Özündən xəbərsiz,
səssiz-səmirsiz
Zəhərə çevrilir canında hər şey...

Bu ilan balası bir vaxt
Canında
Gizlənən zəhərdən xəbər tutacaq.
Bəlkə qarğıyacaq
baxtını onda,
Bəlkə boğazını
qəhər tutacaq.
Ağlama, ağlama, ilan balası,
Baxtını qarğıma, ilan balası!
Bu da bir ömürdü,
dözəsən gərək,
Beləymiş taleyin əmri, buyruğu;
Düşünün altında—
sevən bir ürək
Dişinin altında—
zəhər tuluğu.
Görənlər çağırar:
—İlan var, ilan!..
Qovduqca qovarlar səni dünyada.
Hər yandan kəsilər
yolun-yolağan,
Tək bircə yol qalar sənə dünyada.
Başından

quyruğunacan
Zəhərli dişindən quyruğunacan
Tək bircə yol qalar—
 o yol özünsən,
Özün öz yolunsan, ilan balası.
Özün bu dünyada
 öz əzizinsən,
Özün öz balansan, ilan balası.

Hara qaçacaqsan
 göz qabağından,
Bu zalım dünyayla neyləyəcəksən?
Yüz yol çıxacaqsan
 öz qabığından,
Özündən ayrılı bilməyəcəksən.
Öyrən,
 yavaş-yavaş özünə öyrən,
Dünyanın hər cürə üzünə
 öyrən.
Barış canındakı zəhərlə dərdlə,
 iyənmə özündən, ilan balası.
Bəlkə də, ən acı həqiqət elə
 sənsən yer üzündə, ilan balası.
Sənsən haqqın yolu bu yer üzündə,
 tanrı özü seçib bu yolu bəlkə.
Yüz cür sifətiylə, yüz cür üzüylə
Dünya səndən keçib durulur bəlkə...

Veb direktor: Betti Bleyer

Mətni yığdı və veb üçün hazırladı: Ülviyyə Məmmədova
AZERİ.orga qoyuldu: aprel, 2004